

[Socialministeren.]

har ikke fået tilslutning. Jeg synes derfor ærligt talt, det ville være mere rimeligt, at det ærede medlem nu støttede det forslag, jeg har fremsat, et forslag, som indeholder betydelige forbedringer også for de nuværende rentemodtagere.

Jeg er i hvert fald teknologisk for, at det socialdemokratiske og det radikale medlem har formået at tale sig tilrette, for tænkt, om vi skulle have startet med 7 forskellige forslag her i tinget! Så havde der været lange udsigter for opnåelsen af et resultat. Nu håber jeg, at det med god vilje fra alle sider kan nås, således at de terminer, jeg har foreslået — den 1. april 1957 for ændringerne i folkeforsikringsloven og med hensyn til indbetalingen af bidrag og den 1. juli 1957 for udbetalingen af folkepensionen — kan overholdes.

Også det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at hvis det forslag, jeg har fremsat, er rigtigt, kunne vi hurtigt gennemføre det. Jeg mener, at folketinget har krav på en vis tid til behandlingen, og hvis tinget i løbet af indeværende folketingsår vil gennemføre denne lovgivning, vil administrationen også have den fornødne tid til tilrettelæggelsen, så at terminerne kan overholdes.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen synes, det er længe at vente på et resultat, men når jeg tænker på, at det ikke er lykkedes det ærede medlem gennem 7 år at få folkeforsikringskommissionen til at tilslutte sig det forslag, det ærede medlem har stillet, synes jeg, at jeg har grund til til at være tilfreds, hvis folketinget vil færdigbehandle lovforslagene i dette folketingsår.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen betragter vort forslag som et rent politisk forslag. Jeg må erkende, at jeg synes, det er i høj grad sagligt. Det, vi tilstræber, er at gennemføre en almindelig folkepension gældende for alle uanset formue og indtægt. Det er det, befolkningen under den diskussion, der er gået forud for valgene, har givet sin tilslutning. Så fremhæver det ærede medlem, at de medborgere, der i dag er i de produktive aldersklasser, skal betale til ældre og også til folk, der har nok i forvejen. Ja, det er rigtigt, men man glemmer, at der også skal betales til folkepensionen, og det er i hvert fald afgjort, at de produk-

tive aldersklasser, som retsforbundet nu kaster sin kærlighed på — jeg understreger: selvfølgelig ikke af politiske grunde — engang vil stå som aldersrentemodtagere eller alderspensionister, og så er der andre, der skal betale til dem. Det tror jeg man må gøre sig klart.

Det ærede medlem nævnte tjenestemændene, og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var inde på samme problem. Det ærede medlem hr. Søren Olesen mente, at der var en urimelig forskel mellem tjenestemænd og andre. Nu går jeg ud fra, at spørgsmålene vedrørende tjenestemændene bliver taget op til behandling i lønningsskommissionen, men på eet område har man forsøgt at skabe lighed, nemlig på det område, som alle kritiserer. En tjenestemand kan nemlig have så stor en indtægt, som det skal være, når han får pension fra stat eller kommune, uden at der trækkes noget fra i pensionen, altså det samme, som foreslås for folkepensionisterne.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen nævnte, hvordan aldersrenten er steget i forhold til andre indtægter. Selvom jeg må indrømme, at her taler hjertet med, forholder det sig faktisk således, at et aldersrenteægtepar i 1938—39 kun havde 1 152 kr. at eksistere for og enlige mænd havde 777 kr. årligt her i hovedstaden. Nu, da vi er nået til året 1955—56, har et ægtepar her i hovedstaden ca. 4 300 kr. årligt og enlige ca. 2 877 kr. Jeg er lykkelig over, at vi har fået forbedret vilkårene for rentemodtagerne noget i årene fra 1938—39 til 1955—56, men, ærede medlemmer, i betragtning af, at et aldersrenteægtepar skal leve for dette beløb, klare alle udgifter for det, tror jeg, enhver må erkende, at der er god mulighed for, at den øvrige del af befolkningen vil medvirke til at give disse mennesker noget bedre vilkår, end de har i dag. Selvom arbejderne her i København og ude omkring i landet, hvad enten det er håndens eller åndens arbejdere, skal betale et bidrag til folkepensionen, tror jeg i hvert fald ikke, at der fra dem vil komme nogen modstand mod at gennemføre de her foreslåede ordninger. De ved nemlig alle, at der kommer en dag, hvor alderen melder sig for dem, og de kan godt se, at hvis de skulle leve på samme vilkår som dem, vi i dag byder rentemodtagerne,